

Hel står påskens forårsmåne

Claus Præstholt 2019

Stephan Kaae 2019

♩ = 100

E \flat Ab/E \flat Abm 6 /E \flat E \flat

S
A
Uh...

1. Hel står påskens for-års må - ne, fuld-bragt ma nen - de og klar.
 2. Gen-skær af et spej-let stør - re er det dog det san - de lys,
 3. Ne - top i de ø - de næt - ter, der hvor li - vet går i knæ,
 4. Og en dag vil ly - sets kil - de blæn - de tværs i - gen-nem jord.

T
B
Uh...

5 Cm Ab F 7 /A B \flat

In - tet kan som ly - set skå - ne os for gra - vens mør - ke svar.
 der af kær - lig - hed be - rø - rer vin - ter - ve - jens stjer - ne - gys.
 er det ly - set, der for - jæt - ter, selv om må - nen står i næ -
 by den - de med nå - dens mil - de hånd til e - vig - he - dens bord.

9 E \flat B \flat /D Fm Gm A \flat G Am /G D/F# C/G D 7 /A

Og en gang skal in - gen sol gå ned, in - gen må - ne ta - ge af.

13 G 7 /B /G C /E G 7 /F /D C/E D/F# /D G /B E 7 /G# E 7 Am Ab B \flat E \flat

Al - le er ret - fær di - ge, al - le er ret - fær - di - ge, al - le er ret - fær - di - ge!

Hel står påskens forårsmåne

1. Hel står påskens forårsmåne,
fuldbragt manende og klar.
Intet kan som lyset skåne
os for gravens mørke svar.

*Og engang
skal ingen sol gå ned,
ingen måne tage af.
Alle er retfærdige.*

2. Genskær af et spejlet større
er det dog det sande lys,
der af kærlighed berører
vintervejens stjernegys.

*Og engang
skal ingen sol gå ned,
ingen måne tage af.
Alle er retfærdige.*

3. Netop i de øde nætter,
der hvor livet går i knæ,
er det lyset, der forjætter,
selv om månen står i næ.

*Men engang
skal ingen sol gå ned,
ingen måne tage af.
Alle er retfærdige.*

4. Og en dag vil lysets kilde
blænde tværs igennem jord
bydende med nådens milde
hånd til evighedens bord.

*For engang
skal ingen sol gå ned,
ingen måne tage af.
Alle er retfærdige.*